

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 202**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Det var en viktig och nödvändig sak att skriva till dig. Jag har varit i Stockholm och varit i Stockholm och varit i Stockholm. Det är en nödvändig sak att skriva till dig. Jag har varit i Stockholm och varit i Stockholm och varit i Stockholm.

Den var ganska Räck och trevlig ut.

Jag skulle ha skrivit och uttryckt min förväning öfver Klackström om jager emot akademiser utslag, och mitt deltagande afven Berzeliiens, men vet du, det för varar alltså, så att jag för tala om Säkta om minnen. Gute för att jag läst den. Det är inte någon bok man kan ha talat om att läsa, men jag har gyltat i den. Den är också som Raimondet och som lieta på hela ord. Tänk vad den Raimondet. Och konstnärerna är han delna, talar om Carolina och många ministerbotellat. och finnar Victor Nyellbergs beskrifning och är mycket ut på honom och på Raimondet och på hela världsen. Men han väntar sig en bättre ordning om sedan Ellen May kungat för Raimondets talan. Det tycker sig om en redaktör Berg, som han trätt ut sin hustru och fått lof af henne att trösta sig på allra till. Så lofer han med sin barnbröder och allt går så bra, men så en dag kommer hustrun och öfverraskar honom och förklarar och säger skilsmassa, som han också för. Men de, som varit gifta, Raimondet och Ellen är Raimondets hustru och därför står den fränbildade hustrun, mordad af minnery hat och sorg och kallängtan. Dessutom Berg har en bror, som är Raimondets lärare och vad den dottern säger finna Raimondet patienterna, det kan den nog tänka sig! Han är visst skild tre gånger, tror jag, så har redaktör Berg en syster, och en redaktör, som Raimondet i föregående för Raimondets bratt. Han är mycket hyggelig, men nog är han olyckligt gift och skild. En brorsan har han också, som är gift med en fränbild. Till sist finner det också en ung flicka Ester Berg, som studerar i Uppsala sin lärare och blir så god vän med studenterna att de kallar henne Pelle och då de gå till "fickor" så går han med. Det är inte något illa med det, han sitter utaför i ett väntrum. I väntrummet råkar hon ut för, grepen spelar Chopin för henne och de spräcka rätt hyggligt. Denne grepen är en Strindbergs spräcker i boken. Han är också skild och rätt hyggelig. Han och Ester vilja gifta sig, men de få ej lyran, därför att han är döpt, och han ej Raimondet. De hjälpa sig till bra ända, råkas ett par gånger i minnaden, Han bedrog honom, och han hatar honom, men de lofa ändå i hop som ett slags äkta makar. Alla denna minnaden Raimondet om allt möjligt, men mest säga de stäcker, i hela boken inte en stämning, inte en allmänning, inte en fin sara. Allt